

[Søren P. Larsen.]

ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen en Gang har opkastet det Spørgsmaal, om man ikke skulde se at komme af med nogle af de gamle Kreaturer, som man har rundt om, købe Køerne op til en rimelig Pris og saa afsætte Kødets til en billig Pris. Man kunde paa den Maade opnaa to Formaal.

Jeg nævner det overfor den højtærede Regering, fordi jeg finder det rimeligt, at naar man staar overfor Spørgsmaalet om en supplerende Hjælp, saa skal man ikke paa Forhaand afvise det, som jævne Folk ude omkring kommer og siger til os Rigsdagsmænd: Naar Statskassen har det smaat med Penge, vilde det saa ikke være rimeligt at overveje, om man, som et Supplement til de Understøttelser, som vi nu yder, kunde finde Vej frem gennem Anvendelse af Naturalier i Stedet for Penge?

Med det samme vil jeg ogsaa gerne sige til den højtærede Regering: Nu har den fremsat dette Forslag, der jo svinger mellem 10 og 12 Millioner, men med det Kendskab, vi har til de hidtidige Love paa dette Omraade, og i Betragtning af de økonomiske Forhold, vi for Tiden er inde i, er det vist ikke helt urimeligt at antage, at man naar op paa Maksimum. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Regering, om det ikke kunde være betimeligt, at Regeringen overfor Rigsdagen gav til Kende, hvilken Finansplan den arbejder efter.

Vi har hørt saa meget om Underskud, og der har ogsaa været Tale om svigtende Indkomster for Staten, baade med Hensyn til de direkte og med Hensyn til de indirekte Indkomster, men naar Statens Indkomster svigter, og svigter ganske betydeligt, og naar Udgifterne automatisk vokser i Form af de mægtige Underskud paa vore Statsvirksomheder, og Regeringen alligevel kommer med det ene Forslag efter det andet, saa tror jeg, det vil være i høj Grad betimeligt, om den høje Regering overfor Rigsdagen vilde fremsætte en samlet Finansplan, en Oversigt over, efter hvilke Linier man vil gaa frem, hvordan man vil klare Vanskelighederne. Jeg tror ikke, at Rigsdagen kritikløst kan vedtage Forslag paa Forslag og dynde Gæld paa Gæld, uden at Regeringen med fuld Føje vil kunne hævde, at ogsaa den Rigsdag, som har været med til at gennemføre og har stemt for disse Udgiftslove, har været med til at føre os ind i en Tilstand, som kan blive meget alvorlig. Derfor vil vi fra vor Side med ikke ringe Interesse afvente, hvad Regeringen har at føre frem som en samlet Finansplan for, hvorledes vi skal komme igennem de

store økonomiske Vanskeligheder, som vi i Øjeblikket er inde i.

Om selve Lovforslagets Bestemmelser vil jeg gerne sige, at det er let overskueligt, hvad Forslaget drejer sig om. Paa visse Omraader gaar det jo i Virkeligheden ud paa en Lovfæstelse af Bestemmelser, der kan bringe ud over en Del af de Indrømmelser, som den højtærede Minister og Regeringen gav, da vi i Sommer drøftede de forskellige Lovforslag. Dette gælder saaledes Bestemmelserne i den midlertidige Lov om Hjælpekassehjælpens Anvendelse som Supplement; der staar dog vist udtrykkeligt, at under særlige Former, hvor der er større Forsørgelsesbyrder, eller hvor der er Sygdom til Stede, kan Hjælpekassen træde til. Man har paa Fornemmelsen, at den højtærede Regering ved dette Lovforslag vil søge at komme udenom en Del af de Indrømmelser, der blev gjort sidste Sommer, og selv om man jo nok kan føle sig noget vemodig stemt over saa hurtigt efter det store Forlig og den Tak, vi i Oppositionen den Gang opnaede ogsaa fra den højtærede Socialminister, at se et Lovforslag, der egentlig søger at fjerne en Del af de Indrømmelser, som vi fik ved Forliget i Sommermaanederne, saa vil jeg alligevel sige, at Forholdene for dansk Erhvervsliv, Forholdene for de arbejdsløse i vort Folk, Forholdene for de daarligst stillede er saa alvorlige, at vi fra vor Side vil gaa ind i et Udvalgsarbejde for at finde Vej frem.

Jeg har nævnt nogle Tanker vedrørende Muligheden af at sætte Naturalier ind som Supplement i Stedet for den Pengehjælp, der her er Tale om, og jeg har begrundet, hvorfor vi kunde ønske dette Spørgsmaal drøftet. Vi vil ogsaa med ikke ringe Interesse imødesee den Finansplan, som den højtærede Regering ganske givet maa have at gaa frem efter; naar man kommer med det ene Forslag efter det andet, og man ved, hvordan Stillingen er for Statens Finanser, er det dog aldeles givet, at Regeringen har en Finansplan, som den gaar frem efter. Vi beder den højtærede Regering, om den ikke kunde tænke sig ved denne Lejlighed at give Rigsdagen Meddelelse om, hvad denne Finansplan gaar ud paa. Men, som sagt, vi vil gaa ind i et Udvalgsarbejde for at se, om der er Mulighed for at finde Vej frem; til et saadant Udvalgsarbejde vil vi fra vor Side være villige.

Christmas Møller: Inden jeg gaar over til at fremsætte nogle Betragtninger og Bemærkninger, som mit Parti har at gøre til dette Lovforslag, tror jeg, det vil være nød-